

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hebdomas Patientiæ Sive Methodus Facilis Totam Septimanam Inter Omnes Fortunæ, Ac Vitæ, Coeterosque Casus Humanos In Sancta Quiete, Pace, Et Patientia Transigendi Ex Consideratione, Imitatione Et ...

Dietmer, Georg

Moguntiaë, 1674

Caput III. In honorem delorosæ Virginis recitare rosarium 15. dolorum,
cum annexis hymnis ejusdem dolorum mentionem facientibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46586)

te sustine, teque ad præscribendam devotionem accinge.

CAPUT III.

In honorem delorosa Virginis recitare rosarium 15. dolorum, cum annexis hymnis ejusdem dolorum mentionem facientibus.

PArthenophile, ingeniosus est amor, ut nosti, unde amatores mæstissimæ Matris tuæ varia invenêre argumenta, quibus indies dolorosa Virginis plantum partim meditando, partim vocali prece, partim sacris, sed lugubribus hymnis concelebrent. Sunt qui è celeberrimo D. Dominici Rosario quinque duntaxat dolorum mysteria colenda suscipiant; alii unum duntaxat doloris gladium, alii septem, longe plures alii commemorant. Quo itaque plenum desideriorum animum tuum omnibus, aut plerisque saltem affectibus exfatiem, quindecim præcipuos Virginis dolores hodie tibi colendos proponam,

more rosarii majoris per decades 15. dig-
 giti, ita ut ubi primam decadem per-
 curre, primi doloris mentionem facias,
 ubi secundam, secundi, ubi tertiam ter-
 tii, & sic deinceps. Quo etiam consula-
 tur memoriæ, scias rosarium per certa
 ætatis Christi tempora distributum esse,
 ita ut 5. primæ decades Christi infan-
 tiam complectantur; quinque inde aliæ,
 annos usque ad passionem; denique
 aliæ quinque tempus ultimorum cru-
 ciatum. Adjungam ex pio quodam
 libello, qui nuper in manus meas per-
 venit, figuram ex veteri testamento sin-
 gulorum dolorum imaginem, ut si libeat,
 mens pie exspaciari possit; singulis
 dein quinque decadibus hymnum mœ-
 stæ Virgini sacrum, ac demum toti rosa-
 rio suavissimam de doloribus Virginis
 contemplationem.

Primam itaque decadem sic percur-
 res, ut dum salutationem Angelicam
 incipis *Ave Maria*, adjungas ista verba
 primum Virginis dolorem exprimen-
 tia: *Pregnans ad hospitium non recepta, sed
 ad stabulum Bethlemiticum divertere coacta.*

Hujus

Hujus doloris, imaginem, quem afflictissima Virgo mox futura puerpera, ita omni diversorio exclusa pertulit, præfiguravit typus, cum *Gen. 21.* Agar è domo herili proscripta, vagatur exul cum infantulo. Ubi igitur sic decies, cum uno Pater noster, salutationem percurreris, incipies decadem alteram, his verbis: *Ave Maria, cruentam videns parvuli JESU circumcisionem.* Hujus doloris typus fuit *Exod. 4.* Tulit Sephora acutissimam petram, & circumcidit filium suum, & ait: *Sponsus sanguinum tu mihi es.*

Tertiam dein decadem sic inchoabis, & perages: *Ave Maria, doloris gladio perfossa cum à Simeone audires filium tuum multis positam in ruinam.* Hujus doloris imaginem prætulit Noëma, quæ cum plausu Bethlehem ingressa, respondebat: *Ruth. 1.* *Ne vocetis me Noëmi, id est pulchram, sed vocate me mara, id est amaram, quia amaritudine valde me replevit omnipotens.*

Quartam decadem sic ordieris: *Ave Maria, lugens infantium cadem jussu Herodis interfectorum.* Præfiguravit hunc dolo-

rem Maria soror Moysis *Exod. 2.* cum luget infanticidium masculorum Pharaonis imperio perpetratum.

In quinta decade hæc addes: *Ave Maria cum Jesu filio, & Josepho sponso tristis in Ægyptum fugiens.* Hujus doloris signum videbis *Gen. 12.* cum sacra descendere cogitur cum Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi. Ubi hanc primam tertiam dolorosi rosarii peregeris Parthenophile, vel submissa voce, vel mœsto murmure, sequentem de doloribus tuæ Matris hymnum decantabis:

Hymnus.

O quam mœstus cordis æstus,
 Piam Matrem conficit;
 Suum natum dum libratum
 Super ligno conspicit!
 Obstupescit, inardescit,
 Ingemiscit, æstuat;
 Sic amore, sic dolore,
 Sic utroque fluctuat,
 Ah decora quondam ora,
 Quàm sunt modo pallida!
 Et perfossa, dixit ossa,
 Quàm sunt modo squallida!
 Quot cruenta sunt tormenta,
 Quæ te Jesu lacerant:
 Violenta tot lamenta
 Me præsentem macerant.

Fundat cœlum, fundat solum,
Lachrymarum flumina;
Aruere, marcuere
Mea pridem lumina.

Unitati, Trinitati
Sit perennis gloria:
Vulnerati Dei Nati
Perpes sit memoria.

ψ. Regina Martyrum qua juxta crucem constisti.

℣. Per te salutem hauimus ex vulneribus Christi.

Ave Princeps generosa,
Martyrumque prima Rosa,
Virginumque lilium!

Quæ dolore marcescebas,
Et amore tabescebas,
Contemplando filium.

Hujus nati per tormentum
Te precamur, & cruentum
Cordis tui gladium;

Ut hic tecum lugeamus,
Atque piè decurramus
Vitæ nostræ stadium! Amen.

Secundam tertiam dolorosi Virginis
rosarii in hunc modum decurres Parthe-
nophile: Primam decadem sic? *Ave*
Maria mœstissima filium tuum triduo per-
ditum inquirens. Hanc amaritudinem
expressit typicè Anna ad filium absen-
tem suspirans *Tob. 10. Eò quod die statuto*

*minime reverteretur filius, sebat Mater
ejus irremediabilibus lacrymis:*

*Secundam verò sic: Ave Maria cha-
rissimo sponso Joseph morienti cum filio assi-
sens. Judith. 8. Mortuus est Manasses so-
latium Judith conjugis suæ.*

*In Tertia dein decade sic orabis: Ave
Maria ex morte S. Joannis Baptiste vehe-
menter afflicta. 2. Paral. 35. Regem Jo-
siam optimum lugent interemptum fi-
liz Sion.*

*In quarta decade: Ave Maria dolens
ob varias tentationes, & ludibria filio inter-
pradicandum irrogata. Gen. 37. Dolet Ra-
chaël primogenitum suum Joseph à
fratribus irrideri.*

*Tandem quintam decadem sic ordie-
ris: Ave Maria summodò anxia cum Ju-
dæi quærent Jesum interficere. Hunc do-
lorem videtur omnino præfigurasse
Ester, cum mœrore conficeretur, eò
quod impius Aman necem machinare-
tur Martochæo.*

Hymnus.

*Jam toto subitus vespex eat polo,
Et sol attonitum præcipites diem,*

Dum

Dum fœvæ recolo ludibrium necis,
 Supremamque catastrophem.
 Spectatrix aderas supplicio parens,
 Cor induta Parens vere adamantinum,
 Libratus media filius in cruce
 Centum cum gemitus dabat.
 Pependens ante oculos natus, atrocibus
 Sectus verberibus; natus hiantibus
 Fossus vulneribus; quot penetrantibus
 Te confixit aculeis!
 Eheu sputa! alapæ, verbera, vulneta;
 Eheu! fel, aloë, spongia, lanceæ:
 Eheu! spina, cruor, quam variâ pium
 Cor pressere tyrannide!
 Cunctis interea Itas generosior
 Virgo funeribus: prodigio novo,
 In tantis moriens non moreris tamen
 Heroïna doloribus.
 Sit Summæ Triadi gloria, laus, honor,
 A qua suppliciter sollicita prece
 Posco, Parthenii roboris æmulas
 Vires, rebus in asperis.

¶. Regina Martyrum qua juxta crucem consististi.

¶. Per te salutem habuimus ex vulneribus Christi.

O quot undis lacrymarum,
 Quo dolore volvitur,
 Mergiturque, de trabali
 Dum revulsum stipite,
 Cernit ulnis incubantem
 Virgo Mater filium!
 Os suave, mite pectus,
 Et latus reconditum

Sauciamque tum sinistram,
 Dexteramque sauciam,
 Et cruentas inde plantas
 Mille tringit lacrymis.
 Centies que milliesque
 Stringit arctis nexibus
 Pectus illud, illa labra,
 Illa, & illa vulnera :
 Sicque tota colliquescit
 In doloris osculis.

Eia Mater obsecramus
 Per tuas has lacrymas ;
 Filiique tristi funus,
 Vulnerumque purpuram,
 Hunc tui cordis dolorem
 Conde nostris cordibus.

Esto Patri, filioque
 Et coevo Flamini ;
 Esto summæ Trinitati,
 Sempiterna gloria ;
 Et perennis laus, honorque
 Hoc & omni sæculo. Amen.

Tertiam demum partem dolorosi ro-
 sarii sic perages : Decas Ima : *Ave Ma-*
ria tristissima ob valedictionem filii euntis ad
mortem. Hujus doloris figura esse pote-
 rat Sara, suum unicum Isaac dimitten-
 tem, ut in monte immolaretur ; Saram
 enim ejus rei consciam fuisse, tradunt S.
 Augustinus, Nyssenus, Procop.

Decas

Decas 2. *Ave Maria obvia Christo facta cum crucem bajularet.* 2. *Machab. 3.* Tristi Pontifici Oniæ flentes Virgines occurrunt.

Decas 3. *Ave Maria stans juxta crucem morientis Jesu doloris gladio perfossa.* 2. *Machab. 7.* Mater Machabæorum filios suos milere torqueri, & emori conspici.

Decas 4. *Ave Maria in cujus sinu depositus mortuus filius.* 4. *Regum 4.* Dolens Sunamitis videt in sinu, & genibus suis filium expirantem.

Decas 5. *Ave Maria filium cum aliis tristissima sepeliens.* 2. *Reg. 21.* Filii Resphæ, quos Mater substrato sibi cilicio in crucem actos luxerat, & custodierat, sepulturæ traduntur. Nunc ut memoriæ tuæ consulam Parthenophile, quindecim hosce dolores Marianos pauculis his versibus complexos excipe.

1. 2. 3. 4. 5.
En, stabulum, cultrum, gladium eademque fugamque.

1. 2. 3. 4. 5.
Amissum, Functum, Plexum, irrisum, interimendum.

1. 2. 3. 4. 5.
Amplexum, occursum, fixum, positum, atq; sepultum.

Hymnus.

Stabat Mater dolorosa

Juxta crucem lachrymosa,

Dum pendebat filius.

Cujus animam gementem

Contristatam, & dolentem

Pertransiuit gladius.

Quam tristis, & afflicta

Fuit illa benedicta,

Mater unigeniti

Quae moerebat, & dolebat,

Et tremebat, cum videbat

Nati poenas inclyti.

Quis est homo, qui non fletet,

Christi matrem si videret,

In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,

Piam Matrem contemplam

Dolentem cum filio?

Pro peccatis suae gentis

Vidit Jesum in tormentis,

Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,

Morientem, desolatum,

Dum emisit spiritum.

Eja Mater fons amoris,

Me sentire vim doloris,

Fac ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum,

In amando Christum Deum,

Ut sibi complaceam.

Sancta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.

Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolere
Donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare,
Te libenter sociare,
In planctu desidero.

Virgo virginum præclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce fac inebriari
Ob amorem filii.

Inflammatum & accensum,
Per te virgo sum defensus
In die Judicii.

Fac me cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Confoveri gratia.

Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur,
Paradisæ gloria. Amen.

¶ Regina Martyrum quæ juxta crucem con-
stitisti:

¶ Per te salutem hauriamus ex vulneribus
Christi.

G 7

Ora

Oratio.

INterveniat pro nobis Domine Jesu
Christe apud tuam sanctam elementiam, nunc & in horâ mortis nostræ piissima Virgo Maria Mater tua, cujus sacratissimam animam in hora passionis, & mortis tuæ doloris gladius pertransivit. Qui vivis & regnas cum Patre in unitate spiritus S. Deus, per omnia sæcula sæculorum.

Meditatio de B. V. juxta
crucem.

Stabat juxta crucem JESU Mater
sejus. O amantissima Mater mea,
& homina ubinam stabas? nunquid
tantum juxta crucem, imo certe in cruce
cum filio tuo dulcissimo crucifixa
eras. sed hoc distat, quod ipse in corpore,
tu autem in corde; Nec non &
ejus vulnera per corpus dispersa, in
materno tuo corde sunt unita. ibi
Domina laceratum est cor tuum, ibi
spinis coronatum, ibi illatum, ibi
exprobratum, & contumeliis plenum,
aceto & felle potatum. O Mater! cur
vivisti immolari pro nobis? nunquid
non

non sufficiebat passio filii tui pro nobis,
nisi crucifigeretur & Mater? O cor
amoris, cur conversum es in globum
doloris? aspicio Domina cor tuum,
sed cor non video: imo magis myr-
rham, & absynthium & fel video,
Quæro Matrem Dei, & invenio sputa,
flagella, & vulnera, quia tota conver-
sa est in ista. O plena amaritudine, &
doloribus, quid fecisti? cur vas sancti-
tatis facta es vas pœnalitatis? O Do-
mina, quare non es solitaria in tua ca-
mera? quare ivisti ad Calvariæ locum?
non est tua consuetudo virgo pudicissi-
ma ad talia properare spectacula. cur
te non retinuit pudor virginalis, cur
non retinuit horror facinoris? cur non
retinuit verecundia muliebris, cur non
loci turpitude, cur non retinuit vulgi
multitudo, & mali detestatio? Cur non
retinuit clamoris vehementia, stulto-
rum vesania, dæmoniacorum caterva?
Hæc non considerasti Domina, quia
cor tuum totum alienatum præ dolore
in te non erat ubi animabat, sed in fi-
lio, quem amabat; erat in afflictione
fili

fili

fili, & in vulneribus Unici, & in morte dilecti. Non considerabat cor tuum vulgus, sed filii vulnus, non presuram, sed fixuram; non clamorem, sed livorem: non horrorem, sed dolorem. Revertere, revertere Mater nostra ad locum pristinum, ne cum percussione pastoris, te etiam amittamus, ut non unâ horâ utriusque privemur regimine. Non est consuetudo Domina mulieres tali morte condemnari: nec etiam contra Te sententia damnationis lata est; sed forte ista audire non potes, quia amaritudine repletum est cor tuum. O mira res, tota es in vulneribus Christi, totus Christus crucifixus est in intimis visceribus cordis tui. Quomodo est hoc, quod continens sit in contento? O homo vulnera cor tuum, si vis hanc intelligere questionem. Aperi cor tuum clavis, & lancea, & veritas subintrabit. Non enim intrabit sol justitiæ in cor elatum. Sed ô vulnerata Domina, vulnera corda nostra, & in cordibus nostris tuam & filii renova passionem. Cor tuum
vul-

vulneratum conjunge cordi nostro, ut tecum tuis vulneribus pariter vulneremur. Cur hoc tuum cor saltem ô piissima Mater, non habeo, ut quocunq; pergam semper tuo filio videam te confixam. O Domina suavissima si non vis mihi dare tuum filium Crucifixum, nec cor tuum vulneratum, saltem quæso mihi tribue filii tui vulnera, contumeliasque & illusiones, ac opprobria, & illa, quæ in te sentis. Quæ enim Mater est, si posset & à se, & à suo filio non auferret passiones, & in suo fero reponeret? aut si sic inebriata es istis, quod nec ea vis à tuo corde, nec à filio tuo separare; saltem ô Mater illis ignominias, & vulneribus me indignissimum conjunge, ut tibi, & filio tuo salarium sit habere socium pœnarum. O quam beatus essem, si possem vobis saltem in vulneribus sociari! Quid enim majus est, ô Mater, quam habere cor junctum cordi tuo, & filii tui corpori perforato? Nonne cor tuum plenum est gratiæ illius? Et si apertum est, quomodo si perforatum est

cor-

corpus illius, non emanat simul dulcedo ejus in cor sibi junctum? Et si filius tuus gloria beatorum est, quomodo si perforatum est corpus ejus, non emanat illius dulcedo gloriæ in cor sibi junctum? Non enim intelligo aliter posse esse, sed timeo ne simus aliquando longè, & credamus esse propè. O Domina, quare mihi quod peto non tribuis? Si te offendi, pro justitia cor meum vulnera. Si tibi servivi, nunc pro mercede peto vulnera. Et ubi est, ô Mater, ubi est pietas tua, ubi est immensa clementia tua? quare facta es mihi crudelis, quæ semper fuisti benigna, quæ facta es mihi avara, quæ semper fuisti liberalis & larga? Non peto à Te Domina solem, neque sydera, sed peto vulnera? Quid est hoc, quod de istis vulneribus es avara: Aut à me Domina vitam aufer corporalem, aut cor meum vulnera; verecundum enim mihi est, & probrosum videre Dominum meum Jesum vulneratum, & Te convulneratam Dominam, & me servum vitiosissimum pertransire illæsum.

Certe

Certe scio, quid faciam, vel ibi sine cessatione, & intermissione, cum clamore & lacrymis tuis pedibus provolutus postulabo, clamabo, ero nimium importunus, & hæc mihi tribues; vel si me percusseris, ut recedem, stabo tamen & tua sustinebo flagella, donec ero undique vulneratus. Si autem sine percussione blandiri volueris, perseverabo constans, & tua recipiam blandimenta, & ipsæ blanditiæ cor meum vulnerabunt amore; si autem ne quidquam dixeris, tunc cor meum vulnerabitur tristitiâ, & dolore, & sic sine vulnere non recedam.

DIES JOVIS.

Attendite, & videte si est dolor
sunt dolor meus.

CAPUT I.

Magitudo Mariani doloris consideratur ex eo, quod sit Regina Martyrum.

Non defuerunt Parthenophile, iique graves authores, qui Matrem tuam sanctissimam Virginem corporali gladio